

STS de 31 de gener de 2018, recurs 1990/2016

Extinció objectiva per pèrdua d'una contracta i possibilitat de recol·locació dels treballadors en una altra de les que manté l'empresa (accés al text de la sentència)

Es planteja una qüestió que ha esdevingut habitual en els supòsits de **pèrdua per part d'una empresa d'una de les contractes** que tenia adjudicades, i les conseqüències que una situació com aquesta pot tenir sobre les relacions laborals dels treballadors adscrits a la contracta perduda quan no es produeix successió empresarial i, en conseqüència, no hi ha cap empresa amb obligació de subrogació respecte d'aquelles relacions laborals.

El TS unifica doctrina en aquesta sentència. Entén inacceptable concloure que quan s'al·leguen causes organitzatives o de producció per extingir els contractes de treball dels treballadors que estaven adscrits a la contracta perduda, han d'esgotar-se totes les possibilitats d'acomodar els treballadors afectats o de destinar-los a d'altres llocs vacants de la pròpia empresa, fins al punt que si no es procedeix així l'acomiadament es qualifica d'improcedent. Respecte d'això, cal tenir present que l'art. 52.c) ET no la contempla, aquesta possibilitat, **ni imposa de manera expressa a l'empresari l'obligació de mantenir a la plantilla el treballador afectat per la mesura, de manera que s'utilitzin els seus serveis en altres centres de treball** de la mateixa localitat o a una de diferent.

Conclou el TS que, quan es tracta d'actualitzar una causa organitzativa o productiva per amortitzar un lloc de treball, en acreditar-se per la rescissió de la contracta en la que prestaven serveis les demandants, **opera l'extinció dels contractes de treball al marge de qualsevol altre condicionant.**